

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

3. De lapsu protoplastorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

ceps cautior, Et subiunge actus timoris filialis, gratitudinis, & contritionis

III.

De lapsu Protoplastorum.

I. **D**Eus infinite bonus & beneficus, creauit initio mundi Protoplastos parentes nostros ad imaginem suam, nobilissimas post Angelos creaturas, medias inter puros spiritus, & brutas pecudes, rarisque naturæ & gratiæ donis largissime ditauit. Nam largitus est ijs animam immortalem, memoriam firmam, intellectum perspicacem, voluntatem liberam cum insigni rerum naturalium & supernaturalium cognitione, corpus tali animæ proportionatum cum potentijs sensitiuis, organisque congruis: collocauit eos in paradiso terrestri transferendos cum glorificato corpore aliquando in cœlestem: constituit eos dominos omnium inferiorum creaturarum: prouidit ijs abundanter omnia necessaria, non solum ad necessitatem, sed etiam ad voluptatem, cum ligno vitæ, quo vitam instaurarent, & in pristino vigore conseruarent, in super per infusam gratiam sanctificantem eos in filios adoptauit, fide, spe, charitate, aliisque

in

infusis virtutibus, in excellenti gradu
dotavit: iustitia originali decoravit,
quâ sensualitas rationi, caro spiritui,
spiritus Deo plenè subijciebatur, à
mortalitate, alijsque ærumnis. quibus,
quoad naturæ conditionem obnoxij
fuiſſent, exemit, vitamque tranquillam
ac verè beatam illis impertivit: idque
ex mera bonitate sua, eo fine, vt ipsi
cum omnibus posteris olim ad felicis-
simum diuinæ beatitudinis & gloriæ
sua consortium eueherentur. O quàm
immensa illa diuinæ benignitatis lar-
gitas! quanta illa parentum nostrorum
felicitas! Quàm largus fuit & in te huc-
usque Deus, talem te, tali tempore,
condendo, talibus naturæ gratiæque
præsidij muniendo, stola innocentiae
in baptismo vestiendo, totiesque eam
peccatis inquinatam & perditam tibi
in sanguine suo lotam redonando. Sed
eheu! *cognouit bos possessorem suum, & a-
sinus praesepè Domini sui: Israel autem me
non cognouit, & populus meus non intelle-
xit.* Quanta & tua felicitas, si rot gra-
tius grato animo sanctè vsus fuisses?
Quanta proinde Deo tuo deinceps
pro ijs debetur gratiarum actio, quan-
tus feruor ijs quam perfectissimè, sicut
ipsi placet, vtendi?

K

II. Por-

II. Porro vt protoparentes nostri suam erga Deum subiectionem declarandi, æternamque beatitudinem, ad quam creati erant, promerendi occasionem haberent, facile ijs tradidit mandatum sub interminatione æternæ mortis cum omni posteritate incurrædæ obseruandum, ne videlicet ex arbore scientiæ boni & mali comederet: quod Eua à Cacodæmone, serpentem mentito, seducta, transgressa in eandem secum Adamum preuaricationem induxit. Heu quam facile infelices illi progenitores nostri immemores diuinorum beneficiorum, promissionum, minarū, primo Sathanæ insultui cedere! quam indignū Euam plus credere fraudulento serpenti, quam infallibili Dei veritati, & Adamū metuere potius, ne displiceat vxori, quam creatori! Quam indignum & te toties sequi potius Dæmonem decipientem, quam Christum viam veritatis docentem, potius mundum deficientem, quam Christum reficientem? toties parere potius blandienti sensualitati, quam sanctissimæ Dei voluntati. Heu! quo-

Psal. 48. ties & in te completur illud: Homo cum in honore esset, non intellexit, comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est.

est illis! Contritio cum proposito seriæ emendationis hic prolixè excitanda.

III. Præuaricationem hanc statim subsecuta est seuera diuinæ iustitiæ vindicta. nam subito gratiâ sanctifican-
re sunt priuati, iustitiâ originali ex-
spoliati, dono immortalitatis exuti, è
paradiso eiekti, morti ærumnisque
corruptibilis corporis omnibus, à qui-
bus fuerant exempti, rursus subiecti, &
quidem cum omnibus posteris, qui ex
ijs natura filij iræ erant nascituri. O
quàm acriter sensere harum pœnarum
acerbitatem, quàm amarè defleuere
suam insipientiam & cæcitatem extor-
res è paradiso, fessi tam longæuo exi-
lio! quoties suspirarint cum Iobo: *Quis*
mihî tribuat ut sim iuxta menses pristinos, *Iob 29.*
secundum dies, quibus Deus custodiebat
me? quando splendebat lucerna eius super
caput meum, & ad lumen eius ambulabam
in tenebris? sicut fœi in diebus adolescentia
mea, quando secreto Deus erat in taberna-
culo meo? quando erat omnipotens mecum,
& in circuitu meo pueri mei? Suspira &
tu similiter, cum intimâ compunctio-
ne cordis, ad recuperandam innocen-
tia vestem in baptismo acceptam,
seria pœnitentiâ & fer-
uore spiritus.